

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

گزارشگران پورتال- افغانستان

۲۶ نومبر ۲۰۱۹

در افغانستان چه می گذرد؟

۴۶۷

حمله هوایی نیرو های امنیتی دولت پوشالی بر غیر نظامیان: در نتیجه حمله هوایی نیرو های امنیتی دولت پوشالی بر ولسوالی پشترود ولایت فراه ۱۵ غیر نظامی به شمول کودکان و زنان کشته و زخمی شدند. اجساد کشته شده ها به تاریخ سوم قوس ۱۳۹۸ از طرف باشندده های محل به مرکز شهر فراه منتقل و خواهان به کیفر رساندن عاملان این جنایت شدند. این جنایت فجیع شام دوم قوس زمانی که مردم از مسجد به طرف خانه های شان می رفتند، به وقوع پیوست. هرچند معاون شورای ولایتی فراه ادعا می کند که در این حمله هوایی ۸ تن به شمول ۵ طالب کشته و ۸ غیر نظامی دیگر زخم برداشتند، اما مردم محل این ادعا را رد کرده و می گوید که تمامی کشته ها و زخمی ها غیر نظامیان می باشند.

توده های زجر دیده و ستم کشیده ما همواره از سوی طرف های جنگ وحشیانه و ارتجاعی جاری به بهانه های مختلف قتل عام می گردند و از آغاز یلغار امپریالیزم جنایتگستر امریکا و شرکاء تاکنون، صد ها هزار تن از توده های بیچاره ما یا قتل عام گردیده و یا معلول و معیوب شده اند؛ علاوه بر آن میلیون ها تن به دلیل شدت سگ جنگی ها خانه و کاشانه شان را به اجبار ترک و مهاجر شدند.

آواره شدن صد ها خانواده ولسوالی درزاب ولایت جوزجان: در نتیجه جنگ شدید بین نیرو های امنیتی دولت پوشالی با وحوش جنایتکار و مزدور طالبی، بیش از یک هزار خانواده بیچاره و ستمدیده ولسوالی درزاب ولایت جوزجان ناگزیر به ترک اجباری خانه و کاشانه شان گردیده و راهی بخش های از ولسوالی های قوش تپه و شهر شبرغان گردیده اند. بسیاری از این خانواده ها با وضعیت بسیار ناهنجار و غیر انسانی در زیر خیمه های کهنه و فرسوده شب و روز شان را سپری می کنند و کوچکترین امکانات زندگی را ندارند. همچنان بسیاری از این خانواده ها داغ از دست دادن عزیزان شان را که در نتیجه جنگ وحشیانه و ارتجاعی کشته شده نیز به همراه دارند. این در حالیست که شمار زیادی از این خانواده ها در نتیجه برفباری های اخیر در کوه های این ولسوالی نیز گیر مانده اند.

توده های زحمتکش و ستمدیده افغانستان مستعمره – نیمه فیودالی فصلنامه غم انگیزی از بدبختی ها و تیره روزی های شان را در جریان چهل سال گذشته ورق زده و در این مدت روزی نیست که گزارش های قتل و کشتار و آوارگی مردم بیچاره ما شنیده نشود. با تأسف این فصل نامه غم انگیز کماکان ورق می خورد و هیچ روزنه امیدی برای بهبود

وضعیت جاری و رهایی از این همه ظلم و تعدی به چشم نمی خورد؛ مگر این که توده های میلیونی افغانستان عزم شان را جزم نموده، با پیکار ظفر آفرین شان پوزه خون آلود استعمار و ارتجاع هار مذهبی را به خاک مالیده، بنیان و اساس یک افغانستان آزاد، آباد و مرفه را بگذارند. - به امید چنان روزی!